

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg anerkender, at der er fattige folk på Balkan, absolut. Specielt efter at vi har bombet dem sønder og sammen, er deres økonomi jo fuldstændig smadret; derfor skal de have hjælp. Det har jeg ikke et sekund talt imod, tværtom, det støtter vi. Det burde man for øvrigt have gjort, før man kastede bomberne. Da burde man både være gået ind med politisk bistand til oppositionen i Serbien, og man burde være gået ind med hjælp for at få tingene til at udvikle sig, i stedet for at det gik i den hårdknude, det gjorde, der førte til den katastrofe, vi siden har set.

Det, jeg taler for, og det, jeg synes er mærkeligt, er, at Det Radikale Venstre ikke har stået fast på, at når der er opstået et nyt, voldsomt behov, vi ikke havde forudset, som vi ikke havde taget højde for i den tidligere prioritering, prøvede man at holde fast i, at så måtte vi finde nogle flere penge, nogle nye penge. Og i særdeleshed, da der var afsat 800 mio. kr. ekstra på år 2000-budgettet, som nu er fjernet af en teknisk grund, som jeg ellers ikke vil diskutere; men pengene stod altså på overslaget.

Nu har man altså taget dem væk, og så har man yderligere barberet for at give plads til Kosovo. Det synes jeg altså ikke er pænt, og jeg vil sige, at hvis jeg var en fattig i Afrika eller en fattig i Bangladesh, så ville jeg ikke kunne forstå, at den støtte, jeg havde påregnet at få, nu bliver mindre, fordi der har været en krig i Europa.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Estrup sådan helt grundlæggende: Er hr. Jørgen Estrup enig med Dansk Folkeparti og vel også med de ministre, der har rejst land og rige rundt igennem de seneste måneder, i, at politiets nuværende forhold i forhold til de opgaver, de skal løfte i Danmark, er uacceptable og utilstrækkelige, og at der skal ske klare forbedringer for politiet i de aftaler, der skal laves her i efteråret, hvis politiet skal kunne løfte opgaven med at skabe tryghed og få bekæmpet bandekriminaliteten, osv.?

Hvis hr. Estrup er enig i det synspunkt, og hr. Estrup så også oven i det ønsker, at politiet skal løfte nye opgaver i forhold til det, politiet gør i dag, altså opgaver internationalt, som ikke er en del af politiets væsentlige opgaver i dag –

i hvert fald mener hr. Estrup, at der skal mere fokus på de områder – at så skal hr. Estrup naturligvis ikke alene finde bevillinger til den internationale aktivitet, men jo også huske den nationale aktivitet, som hr. Estrup så er enig i er utilstrækkelig.

Derfor er det da interessant, når hr. Estrup så altså vil love dansk politi ud til internationale opgaver, om hr. Estrup først og fremmest har sikret sig, at den danske, den nationale danske politistyrke er tilstrækkelig til at løfte de opgaver, som politiet skal løfte.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Estrup har da ret i, at der i den finanslov, der blev vedtaget for 1999, var en mulighed for bistandsministeren for at omprioritere. Men vi havde faktisk ikke dengang fantasi til at forestille os, at man ville omprioritere så voldsomt, for da vi havde debatten i Finansudvalget, ønskede vi jo også, at der var kommet nye penge på bordet, for der kan jo komme en ekstraordinær situation, som man ikke lige kan forudse.

Jeg tror heller ikke, at hr. Jørgen Estrup for et par år siden havde forestillet sig, at der ville blive flyttet så mange penge, som var tiltænkt en langsigtet udviklingsbistand i den tredje verden, til en nødhjælpsindsats i Kosovoområdet, og derfor er mit spørgsmål til hr. Estrup: Hvor meget mener hr. Estrup, man kan tillade sig at ompostere? Eller er der ikke en kant, hvor man i en helt ekstraordinær nødsituation efter hr. Estrups mening må sige, at her er der faktisk brug for en ekstraordinær indsats, som kommer til at koste os skatteydere noget?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg er glad for, at hr. Aaen så klart erkender, at der er lande på Balkan, der er fuldstændig lige så fattige som dem, vi støtter i Afrika og andre steder, og jeg vil godt i den sammenhæng gøre opmærksom på, at vi var faktisk i gang med den støtte, også før det gik så galt i Kosovo, bl.a. med overgangsbistanden til Albanien, så det er ikke noget nyt.

Det, der derimod kan undre mig, er, at sidste år, hvor man havde f.eks. nødhjælpsproblemer i Kina, og vi bare tog af ulandsmidlerne for at støtte Kina – som bestemt ikke er et land, der normalt ville være blandt dem, man kalder Danmarks samarbejdspartnere på ulandsområdet – var der jo ingen, der protesterede, heller